

— Ἡ δημόσιος ἔφημερίς περιέχει τὴν ἐξῆς ἀγγελίαν ἐκ Μαμελ, 1 Ἀπριλίου: — Ἡ μετὰ τῆς Ῥωσσίας ἀποικισμὸς ἐξακολουθεῖ ἀδιακόπως διὰ τῆς Πολάγγης μέχρ' αὐτῶν συνόρων τῆς Κουρλανδίας, καὶ ὁ δρόμος φυλάττεται ἀπὸ τοὺς Ῥώσσους. Τὴν 29 Μαρτίου προσέβαλον πάλιν οἱ ἀποστῆται τοῦ, παρὰ τὸ Ῥίτζεν Ῥώσσους, διὰ νὰ κυριεύσωσιν ἐκεῖνην τὴν γέφυραν, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν μὴνυμίαν 50 καὶ ἐπέκεινα θανατωθέντων. Ἡ Ῥωσικὴ Κροττιγγα κατέχεται κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ πολλοὺς τῶν ἀποστατῶν παρεκτὸς 4,000 καθημέραν ἐξατκουμένων.

Αὐτόθεν, 14 Ἀπριλίου.

Ἡ αὐτὴ ἔφημερίς κοινοποιεῖ τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πολωνίας, ἀπὸ 3 Ἀπριλίου: — Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ἡ ζημία τῶν Πολωνῶν κατὰ τὴν ἔφοδον, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν εἰς τὸ Σιεδλεκ, ὑπῆρξε πολλὰ μεγάλη, καὶ ἡ μοῖρα τοῦ στρατηγοῦ Πραντζίנסκου ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν ἠφανίσθη. Λέγεται δὲ ὅτι τὸ δημόσιον πνεῦμα ἐν τῇ Πολωνίᾳ οὐδαμῶς ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια ἔλαβε τὸ στράτευμα, καὶ ὅτι ἐπικρατεῖ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸν λαὸν ἀθυμία ἀξιοσημείωτος. — Τὸ ἐν Κροττιγγῇ σῶμα τῶν Λιθουανῶν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν τὴν 2 Ἀπριλίου, καὶ λέγεται ὅτι ὑπῆγεν εἰς τὸ Δορδιαῦ. Τὸ ἐν τῇ Παλάγγῃ Ῥωσικὸν σῶμα ἐνεδυναμώθη μὲ νέαν βοήθειαν, καθὼς καὶ τὸ ἐν Μαμελ.

(Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.)

Ἡ δημόσιος ἔφημερίς τῆς Πρωσσίας τῆς 5 Ἀπριλίου ἀναφέρει τὰ ἐξῆς ἐκ Βαρσοβίας ἀπὸ 31 Μαρτίου. Ἡ δημόσιος ἔφημερίς περιέχει ὡς ἀξιωματικὴν τὴν ἐξῆς ἀναφορὰν τοῦ ἀρχιστρατήγου χρονολογημένην ἀπὸ 29 Μαρτίου, 9 ὥραν τῆς νυκτός, ἐκ τοῦ παρὰ τὸ Σιεδλεκ στρατηγεῖον. «Χαίρων ἀναφέρω εἰς τὴν ἐθνικὴν σύνοδον ὅτι τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα κατάρθωσαν σήμερον σημαντικὴν νίκην αἰχμαλωτίσαντα 3 ἕως 4 χιλιάδας ἐχθροὺς, ἐν αἷς καὶ τινὰς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, καὶ κυριεύσαντα καὶ τινὰ καπὼνια. Ἡ νῦν προεβλεβήκα μ' ἐμποδίζει νὰ δώσω ἐμπεριστατωμένως τὴν περιγραφὴν.»

— Μετὰ τὴν μάχην τῆς 29 τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν Ἰγανίαν, ὅχι πολὺ ἀπέχουσαν ἀπὸ τὸ Σιεδλεκ, πρωτεύουσαν τῆς Ποδλαχίας. — Ἐφ' ὅλης τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Βιέπρεξ μέχρι τῆς εἰς τὴν Βίσουλαν εἰσβολῆς αὐτοῦ ἀπεδιώχθησαν οἱ Ῥῶσοι. — Ἡ προσθοφυλακὴ τοῦ σώματος τοῦ Οὐμίνσκειν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βεγγρόδ, καὶ εὐρήκεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην πολλὰς ἀποσκευὰς ἀποθηκῶν καὶ νοσοκομείων.

— Τὴν 16, 17 καὶ 18 τοῦ Μαρτίου συνήλθον πάλιν εἰς τὰ δύο συνέδρια, καὶ συνεσκέφθησαν κυρίως περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νὰ δώσωσιν εἰς ἰδιοκτησίαν γαίας εἰς τοὺς χωρικοὺς, τὸ ὅποιον καὶ ἐνεκρίθη ἐπὶ τέλους.

Ἐκ Παρισίων, 1 Ἀπριλίου.

Τὴν 30 τοῦ Μαρτίου τὸ τῶν Πατρικίων συνέδριον, συγκροτηθὲν εἰς δικαστήριον, ἔκρινε κατ' ἐρήμην τοῦ, τρεῖς φυγάταις ὑπευθύνους Ὑπουργοὺς Καρόλου τοῦ I, δηλαδὴ τῶν Ὁσρέξ, Κάπελλον καὶ Μοντβελον. Διεκήρυξεν αὐτοὺς ἐνόχους τοῦ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἐγκλήματος, καὶ τοὺς κατέδικαsen εἰς τὴν διηκετὴ φυλακὴν καὶ εἰς τὴν νυκτικὴν ἀργίαν.

— Τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὅπερ ἔδιδε καταρχὰς ἀποφασισθῆναι περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἀλγερίου, ἔκρινε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ συμβουλίου τὴν ὁρι-

στικὴν αὐτοῦ κατάσχεσιν, καθὼς καὶ τὴν ἀποικισμὸν τοῦ. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τῆς κατασχέσεως ἐπὶ τὸ 1831 ἔτος ἀποδεικνύει ὅτι τὰ διάφορα εἰσδήματα τῆς ἀποικίας Δέλδων ἐπαρκέσει σχεδὸν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ στρατευμάτων. Ὁ στρατηγὸς Κλῶσελ θέλει μείνει διοικητὴς τοῦ Ἀλγερίου, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐρχόμενον φθινόπωρον θέλει ἐπιστρέψει.

— Τὴν 8 Ἀπριλίου ἔγεινεν ἡ ἀπόλυσις τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς τοῦ 1831 ἔτους. Ὀλίγην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ Βασιλεὺς ἦλθε μετὰ τῆς δεούσης πομπῆς εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀντιπροσώπων, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι οἱ Βουλευταὶ, οἱ Ὑπουργοί, ὅλα τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια.

Ὁ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκφωνηθεὶς λόγος ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὰ οἰκεία τῆς Γαλλίας πράγματα. Ἰδοὺ δὲ ἡ τὰ ἐξωτερικὰ ἀφορῶσα περικοπή.

«Ἀκαταπαύστως σὰς ὠμίλησαν οἱ Ὑπουργοί μου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διπλωματικῶν μας σχέσεων, καὶ ἐπληροφόρηθητε περὶ τῶν περιστάσεων, αἵτινες μὲ ἐκίνησαν νὰ κάμω ἐκτάκτους καθοπλίσεις· ἐγνωρίσατε, ὡς καὶ ἐγὼ, τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ θέλετε συνεπιθυμήσει ὡσαύτως νὰ τὴν ἴδητε ὅσον τάχιστα πεπαισμένην. Αἱ διαβεβαιώσεις, τὰς ὁποίας πανταχόθεν λαμβάνω, περὶ τῆς εἰρηνικῆς προαιρέσεως τῶν ξένων Δυνάμεων, μὲ κάμνουν νὰ ἐλπίζω ὅτι τὰ στρατεύματά των καὶ τὸ ἰδικόν μας μὴ οὐ πολὺ θέλουν ἐλαττωθῆναι εἰς τὸ ἀνάλογο. τῆς εἰρήνης ποσόν· ἀλλ' ἐωσοῦ αἱ ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις λάβωσι τὴν ἀναγκαίαν ἀνάπτυξιν, ὥστε νὰ καταστήσωσι δυνατὴν τὴν ἐλάττωσιν ταύτην, ἡ στάσις τῆς Γαλλίας πρέπει νὰ εἴναι ἰσχυρὰ, καὶ ὀφείλομεν νὰ ἐπιμένωμεν εἰς τὰ ὅποια ἐλάττωμεν μέτρα, διὰ νὰ τὴν κάμνωμεν σεβαστὴν· διότι ἡ εἰρήνη δὲν εἶναι βεβαία εἰμὴ μετὰ τῆς ἡμῶν.

„Τὸ ὑποστήριγμά μας καὶ ἡ τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων συνδρομὴ ἐβεβαιώσαν τοῦ Βελγίου τὴν αὐτονομίαν καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας χωρισμὸν τοῦ. Ἐὰν ἀπηρνήθην τὸ νὰ ὑπακούσω εἰς τὴν ἐφεσιν τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ προσφέροντός με τὸ διάδημα διὰ τὸν δευτέρον μου υἱόν, ἔκαμα τοῦτο, ἐπειδὴ ἐνόμισα ὅτι ἡ ἀπάρνησις αὕτη μ' ἐπετάττετο ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας οὐχ ἡττοῦ ἢ ἀπὸ τὰ τοῦ Βελγίου αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐκεῖνος εἶναι κατ' ἐξαίρετον ἄξιος τῆς φροντίδος μας, καὶ μᾶς συμφέρει νὰ εἴναι εὐδαίμων καὶ ἐλεύθερος.»

Ἡ ἀναβολὴ τῆς συνόδου προσδιορίζεται κατὰ τὸ βασιλικὸν διάταγμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὴν 3 Ἰουνίου 1831.

Αἱ τοῦ Βελγίου ἔφημεριδες ἀναφέρουν ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία εἶναι σύμφωνοι εἰς τὸ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὰ πράγματα ἐκείνου τοῦ τόπου. Ὅτι ἡ Γαλλία μὲ τὴν συναιεσιν τῆς Ἀγγλίας θέλει προτείνει εἰς τοὺς Βέλγας ὡς ἡγεμόνα τὸν Πρίγκιπα Σαξ Κεβούργ, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Βασιλεὺς Λεοπόλδος Φίλιππος ἤθελε ἐπιγαμβρεύσει μίαν τῶν θυγατέρων του. Κατὰ δὲ τὸν συμβιβασμὸν τοῦτο, τὸ ἀπὸ τῆς ἐνώσεως κοινὸν χρέος ἤθελε μερισθῆναι μεταξὺ τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου ἀναλόγως τοῦ τῶν κατοίκων πλήθους, τὸ δὲ παλαιὸν ἤθελε μείνει ὅλον εἰς ἔαρος τῆς Ὀλλανδίας. Τὸ Λουξεμβούργον ἤθελε μείνει εἰς τοὺς Βέλγας, καὶ ὅλη ἡ ἐπαρχία τοῦ Λιμβούργου μετὰ τοῦ Μαιστρίκτου.

Τὴν 7 τοῦ Ἀπριλίου ἐστάλη παρὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως πενταμελὲς πρεσβεία εἰς Λονδίνον, διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ

Πρίγκιψ Λεοπόλδος διεκήρυξεν εἰς τὴν πρεσβείαν ταύτην ὅτι εὐδαμῶς δύναται νὰ δεχθῇ τὴν προσφοράν ταύτην τοῦ μαθήματος τοῦ Βελγίου.

Φαίνεται ὅμως ὅτι διὰ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας περιέχει ἡ ὑπόθεσις τοῦ Λουξεμβούργου, ἡ διάλυσις τοῦ ζητήματος ἀποβλήθη κατὰ τὸ παρὸν.

Ἐκ Λονδίνου, 26 Μαρτίου.

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Περστυένθου ἐδόθησαν διατάγαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας, διὰ νὰ συναρτισθῶσι τὰ πληρώματα τῶν φυλακίδων ἡνῶν εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἐν καιρῷ πολέμου. Πέντε δίκροτα καὶ φρεγάται τῶν τῶν λιμένων τῆς πόλεως ἐκείνης εὐρισκομένων ἤρχισαν νὰ ἐτοιμάζονται.

Λέγεται δὲ, κατὰ τὸν Ταχυδρόμον, ὅτι αἱ ἐτοιμασίαι αὗται γίνονται διὰ ἐκστρατείαν τινὰ εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν, ὡς διαπιστευμένων τῶν Ὑπουργῶν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὥστε νὰ τὴν ὑποχρεώσωσι νὰ διατηρήσῃ τὴν συνθήκην τῆς Βιέννης, ὀρίζουσιν ὅτι θέλει δοθῇ σίνταγμα εἰς τὴν Περωνίαν. Ἡ φήμη αὕτη ὑποστηρίζεται καὶ ἀπὸ ἄλλην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ τῶν Περωνίων πρεσβεία συνομιλήματα μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἔλαβεν εὐχαρίστησιν ἐκ τῆς συνευθέσεως. Ἐντεῦθεν συμπεραίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις διακρίνεται νὰ μεσολαθήσῃ ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ τῆς Περωνίας.

— Τὴν 9 Μαρτίου ἀνεγνώσθη τὸ δεύτερον εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Κοινῶν τῆς Ἀγγλίας τὸ περὶ τῆς βουλευτικῆς μεταρρυθμίσεως προβούλευμα, καὶ παρεδέχθη μετὰ τὴν πλειοψηφίαν μιᾶς μέρους ψήφου. Παρατηρεῖ δὲ ὁ Ταχυδρόμος ὅτι ἐκ τῶν 301 μελῶν, τὰ ὁποῖα ἔδωκαν ἐναντίαν ψήφον, ὅχι ὀλιγώτεροι τῶν 130 Ἀγγλῶν (ἢ λιγιζομένων τῶν Ἰρλανδῶν καὶ Σκώτων) παριστάουσιν ἐκεῖνας τὰς κόμας, αἵτινες καθ' ὅλα ἢ ἐν μέρει ἐμελλον νὰ στερηθῶσι τὸ δίκαιον τῆς ἐκλογῆς.

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τὰ ἑξῆς:

„Μᾶς εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι αἱ τὴν συνθήκην τῆς Βιέννης ὑπογράψασαι Δυνάμεις δὲν θέλουσιν καταλείψει εἰς τὸ νὰ συσσωματωθῇ ἡ Περωνία μετὰ τῆς Ῥωσσίας.„

Ἡ αὐτὴ Ἐφημερίς λέγει τὰ ἑξῆς.

„Μανθάνομεν ὅτι διωρίσθησαν ἤδη οἱ διπλωματικοὶ, οἵτινες ἔχουν νὰ συνεδριάσωσιν εἰς τὴν περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἰταλίας συστηθησομένην ἐν Ῥώμῃ σύνοδον.

Αὐτόθεν, 28 Μαρτίου.

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τὰ ἑξῆς:

Βεβαιῶται ὅτι θέλει ὑπάγῃ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Πετρούπολιν διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν σκωπῶν τῆς Ῥωσσίας ὡς πρὸς τὴν Περωνίαν.

Λέγεται ὅτι ἡ εὐκογένεια τοῦ πρώην Βασιλέως τῆς Γαλλίας μέλλει ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ συνίτησιν τῆς ἀιακαλίψεως τῶν σχεδίων τινῶν ὑποτρόφων αὐτῆς, καὶ ὅτι ἔχει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

Αὐτόθεν, 10 Ἀπριλίου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Κοινῶν συνεδρίου τῆς 7 ἢ εἰς τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως προβούλευμα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Γασκίνου προτεθείσα τριτολογία παρεδέχθη διὰ 299 ψήφων ὑπὲρ πρὸς 291 κατά. Ἡ δὲ τριτολογία αὕτη

ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ μὲν ὁ παρὼν ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, νὰ ἔχῃσι δὲ τὰ σεσθωμένα χωρία τὸ τῆς ἐκλογῆς δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἀφίρει ἀπὸ αὐτὰ τὸ πρωτότυπον σχέδιον.

Τοιοῦτοτρόπως, τὸ μέγα τοῦτο μέτρον τῆς Κυβερνήσεως, συνάδον μετὰ τὴν ἐφεσίαν τοῦ λαοῦ, ἐπιπτε σχεδὸν ὁλοτελῶς. Ὁ Βασιλεὺς εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ λόρδου Γραϊ, ἢ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν.

Τὴν 10 λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς αὐτοπροσώπως ἀπέλυσε τὴν Βουλὴν, ἀναβαλὼν τὴν σύνοδον εἰς τὴν 28 τοῦ Ἀπριλίου.

(Journal des Débats)

Ποικίλα.

Τὰ ἐτήσια βασιλικά ἀαλώματα τῆς Ἀγγλίας ἐψηφίσθησαν ἐφέτος ἀπὸ τὴν Βουλὴν ὡς ἑφεξῆς.

Α Τμήμα:

Ἰδία. Τέρον τοῦ Βασιλέως βαλάντιον 60,000 Λ. Τρ. Στερλ.
— τῆς Β. Βασιλίσσης 50,000

Β Τμήμα:

Ὁ λόρδος Θλαμηπόλος μετὰ τῶν περὶ αὐτόν. } 56,633

Ὁ λόρδος Ἐπιστάτης μετὰ τῶν περὶ αὐτόν. } 34,981

Ὁ Μέγας Διάκονος μετὰ τῶν περὶ αὐτόν. } 26,206

Ὁ Σενοφύλαξ. 850

Γ Τμήμα:

Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τῆς Αὐλῆς ὁμοῦ. } 171,500

Δ Τμήμα:

Εἰς βασιλικάς ἐλεημοσύνας. 22,626

Ε Τμήμα:

Εἰς ἀντιμισθίας αὐλικὰς. 75,000

Κεφάλαιον 497,796 Λ. Στ.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. — Τὴν 8 Μαΐου τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Δασὰ ἐκ Τολλῶνος καὶ Νεκαστρέου δι' ἡμερῶν 18.

Τὴν 11 τὸ Ῥωσικὸν βρίκιον Ἀχιλλεύς ἐκ Πόρου δι' ἡμερ. 1.

Τὴν 12 τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Φέρρα Χαμπενιά ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2, καὶ τὸ βρίκιον Ὀδυσσεύς.

Τὴν 14 ἡ Ἀμερικανικὴ κορβέτα Μπόστον ἐκ Σαύρη καὶ Βυρλῶν δι' ἡμερῶν 3.

Τὴν 15 ἡ Ἀμερικανικὴ φρεγάτα Κροστελούτζε δι' ἡμερῶν 3.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. — Τὴν 8 Μαΐου τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Κίμβρος.

Τὴν 10 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ.

Τὴν 11 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Δασὰ.

Τὴν 12 ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Λόβιτς, μετὰ τῆς φρεγάτας Ἐλισσάβετ.

Τὴν 14 ἡ Ἑλληνικὴ γαβάρη Φοῖνιξ, καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακρίτ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

Αρ. 2,221. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ,

Προς τὸν Κύριον Δ. Α. Παπαδόπουλον Βρετόν
Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀποδέχεται τὴν πρότασίν σας, τοῦ νὰ
στήσετε εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως Φιλολογικὸν
Παιδαγωγικὸν.

Διὰ τὰς ἐνθαρρύνει δὲ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου,
ὅτι εἶναι μέτοχος τῆς εἰς τοῦτο συνδρομῆς μετὰ τῶν ἄλλων
ἐκλεκτῶν πολιτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Μαΐου 1831.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδ. Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πετροπόλεως, 28 Μαρτίου.

Ὁ στρατάρχης Διέβιτς Ζαβαλκάνσκις ἀναφέρει πρὸς
τὸν Μ. Αὐτοκράτορα ἀπὸ 17 Μαρτίου, ὅτι ἡ τῶν ὁδῶν κατά-
στασις ἐσυγχώρησε τέλος πάντων τὴν ἐναρξιν τινὸς κινή-
ματος πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν στρατιωτικῶν πράξεων.

Δὲν συνέβη τίποτε λόγου ἄξιον ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς τε-
λευταίας του ἀναφορᾶς. Ὁ στρατηγὸς Δερνίκης ἔμεινεν ἐν
ἀπραξίᾳ εἰς τὸ Ζαμόσκον· αἱ φυλακαὶ μας ἐπροχώρησαν
ἕως 2 βέρστια πλησίον τοῦ φρουρίου ἐκείνου. Πρὸς τὴν δε-
ξιὰν πλευράν μας, ἐξελθὼν τῆς Βαρσοβίας ἐν τμήμα ὑπὸ
τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Οὐμίνσκου, καὶ ἐνδυναμωθέν
ἀπὸ τὴν φρουρὰν τοῦ Μοδλίνου καὶ ἀπὸ νέα στρατεύματα
συναχθέντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πλὸκ, ἐμελέτα νὰ ἐπιπέσῃ
αἰφνιδίως εἰς τὰ σκηνάματα τοῦ τῆς φρουρᾶς σώματος. Ὁ
στρατηγὸς Βαρὼν Σάκκην ἐπανελθὼν ἐν καιρῷ ἐντεύθεν τοῦ
Ναρεῦ, καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βισιρόμ βοήθειαν,
κατέλαβε τὴν Ὀστρελέγκαν μὲ τὸ πεζικὸν τοῦ τμήματός
τεν. Τὸ πρῶν τῆς 14 Μαρτίου ἐνεφανίσθη ὁ ἐχθρὸς μὲ
9000 στρατὸν διὰ τὰ προσβάλλει τὴν ἐγγὺς ταύτης τῆς πό-
λεως γέφυραν. Ἀπαντηθεὶς ὅμως διὰ συντόνου καὶ εὐστό-
χου πυροβολισμοῦ τῶν ἐκεῖ κειμένων καϊνονίων, ἀπεχώρησε
δρομαίως, καὶ ἐδιώχθη κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν διὰ τοῦ
ἐφίππου πυροβολικοῦ. (Ἐφ. τῆς Πετροπόλ.)

Ἐκ Βαρσοβίας, 23 Μαρτίου.

Σήμερον ἐφέρθησαν παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ ἀρχιστρα-
τήγου αἱ κατὰ τὴν μάχην τῆς 20 κυριευθεῖσαι ἐχθρικαὶ ση-
μαῖαι. Ἀπὸ χθὲς ἕως τῆς μεσημβρίας σήμερον εἶναι φεγμένοι
ὑπὲρ τὰς 7000 αἰχμαλῶται, καὶ ἀδιακόπως φέρονται καὶ
ἄλλοι· ἐδέχθημεν ἤδη ἑνδεκα κανόνια, καὶ ἄλλα τόσα ἔμελ-
λον νὰ μεταφερθῶσιν. — Εἰς ἐξήκοντα ἀριθμοῦνται οἱ
αἰχμαλωτισθέντες ἀξιωματικοὶ Ῥῶσσι, ἀνώτεροι καὶ κατώ-
τεροι ὁμοῦ. — Οἱ πληγωμένοι τῶν αἰχμαλῶτων περι-
ποιῶνται φιλανθρωπώτατα, καὶ χεῖρις καμμίαν διάκρισιν
ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους.

Τὰ ἐκ Λουβλίνου γράμματα ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ στρα-
τηγὸς Δερνίκης ἐκυρίευσεν πάλιν τὴν πόλιν ἐκείνην.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκστρατειῶν μας ἀξιασμένων τὴν
κυρτὰ τῆς 18 πρὸς τὴν 19 ἀναπτύσσονται καθημέραν
ἐπαισθητότερον, καὶ εὐρισκόμεθα εἰς θέσιν, ἥτις ἀναγκάζει
τὸν ἐχθρὸν εἰς ὁλοσχερῆ τινὰ μάχην. Ὁ ἀρχιστρατηγός
μας ἔχει τὸ στρατηγεῖν του εἰς τὴν Σιένικαν, ὅχι μακρὰν
τοῦ στρατάρχου Διέβιτς, ἐν Γαρβολίῳ στρατοπεδευμένου.

Ἀναφορὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Σκρζυνέκου, ἐκ
Σιενίκης, 23 Μαρτίου.

Αἱ Πολλωνικαὶ ἐμπροσθοφυλακαὶ εὐρίσκοντο χθὲς εἰς τὴν
Βοσμίαν πέραν τοῦ Καλουζίνου, καὶ ἐπροχώρουν μεσημβρινῶς
μέχρι τοῦ Σλόκζεκ, Μιασκόβ καὶ Γαρβολίνου. Σταλεῖσαι δὲ
πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη φυλακαὶ, συνέλαβον αἰχμαλώτους ἀπο-
μονωθέντας ἐκ τῶν ταγμάτων τοῦ στρατάρχου Διέβιτς.
Τὰ Ῥωσσικὰ ταῦτα σώματα εἶχον κινηθῇ εἰς ἀπισθοδρομήσιν
ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Βιέπρεζ, καὶ ἐλέγετο ὅτι αἱ ἐμπροσθο-
φυλακαὶ τῶν ἦσαν ἤδη πέραν ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ. Μέχρι
τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἐγράφη ἡ ἀναφορὰ, εἶχον αἰχμαλωτίσει
τὸν Πρίγκιπα Σκακόφσκοϊν, ὑπασπιστὴν τοῦ ὁμωνύμου στρα-
τηγοῦ, ἕνα λοχχὸν τοῦ ἱππικοῦ, διαφόρους ἀξιωματικούς
καὶ τινὰς ἑκατοντάδας στρατιωτῶν διαφόρων Ῥωσσικῶν
στρατευμάτων· πρὸς δὲ τούτοις 800 ἵπποι, πολλαὶ ἑκα-
τοντάδες ὄπλων, κιβωτοὶ πυριτιδοφόροι καὶ σκευὴ εἶχον
πέσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν Πολλωνῶν. — Προχθὲς μίαν ἡμέ-
ραν ἱππικὸν ὑποστηρίζομένη ἀπὸ δύο ἄλλας, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
τοῦ λοχαγοῦ Λογιζόβσκου, προσέβαλε κατὰ τὸ Γρόδνον τὴν
ἀπισθοφυλακὴν τοῦ στρατάρχου διοικουμένην παρὰ τοῦ
αὐτοκρατορικοῦ ὑπασπιστοῦ, τοῦ συνταγματάρχου Ρέαδ, καὶ
τὴν ἀπέκρουσε μετὰ βραχεῖαν μάχην. — Ὁ στρατηγὸς
Οὐμίνσκης ἔστησε γέφυραν ἐπὶ τοῦ Ναρεῦ, καὶ διέβη εἰς
τὴν ἀριστερὰν ὁχθὴν ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸ ἱππικόν
τοῦ ἠχμαλώτισεν ἤδη τινὰς ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς.

Ἐκ Βερολίνου, 27 Μαρτίου.

Γραμματοκομιστὴς ἐλθὼν ἀρτίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν
μας, ἔφερεν ἀξιωματικὴν εἰδήσιν περὶ τῆς τελείας ἐπα-
ναστάσεως τῆς Βολυνίας καὶ τῆς Λιθουανίας. Ὁ στρατη-
γὸς Οὐμίνσκης, ὅστις πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐκ
Βαρσοβίας μὲ τὴν ἱππικὴν μοῖράν του, χωρὶς κανεὶς νὰ
μάθῃ εἰς ποῖον μέρος ἔμελλε νὰ ὑπάγῃ, ἠπάτησε τὴν ἐπα-
γρύπνησιν τοῦ Ῥωσσικοῦ στρατεύματος, καὶ κατώρθωσε
νὰ εἰσδύσῃ αἰφνιδίως εἰς τὴν Λιθουανίαν. Πανταχοῦ ὁ
λαὸς προσέδραμεν ἀγαλλόμενος ἐμπροσθέντου. Ἐξηπλώθη
δὲ, ὡς λέγεται, ἡδὴ τὸ κίνημα ἕως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ
Μίνσκου. Πανταχοῦ ὁ λαὸς ἐπανελάβε τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια
τὸν εἶχον ἀφαιρέσει. Τὸ Γρόδνον καὶ τινες ἄλλαι ἐπαρχίαι
εὐρίσκονται εἰς τελείαν ἀποστασίαν.

Ἡ μοῖρα τοῦ στρατηγοῦ Οὐμίνσκου ἠυξήθη μεγάλως.
Καταγίνεται δὲ ὁ στρατηγὸς οὗτος εἰς τὸ νὰ ὀργανίσῃ εἰς
στράτευμα τοὺς χωρικοὺς τῆς Λιθουανίας.

(Ἐφ. Βερολίνου.)

— Μέχρι τῆς 18 Μαρτίου ὅλοι οἱ κάτοικοι ἀπὸ τὸ Με-
μὲλ μέχρι τῆς Βίλνας καὶ ἐπέκεινα εἶχον ἐπαναστατήσῃ.
Ἡ ὀπλοθήκη τῆς Βίλνας εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐξουσίαν των.
Σύνθημα τῆς ἐπαναστάσεως ἔγεινεν ἡ παρὰ τῶν Ῥωσσι-
κῶν φρουρῶν διάβασις τοῦ Νιέμεν. Ἐπετάχοντο δὲ οἱ Λι-
θουανοὶ τὴν διέγερσίν των, ἐπειδὴ ἀνηγγέλθη τὸ σχέδιόν των
εἰς τὰς Ῥωσσικὰς ἀρχάς. Πρῶτοι δὲ τῶν συγκροτούμενων
τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν εἶναι ὁ Σταγκιέβικ, Ῥομικιέρ
καὶ Πλάτερ.

— Λέγεται ὅτι ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τῶν ἀποστατῶν
τῆς Λιθουανίας ἔστησε τὴν καθέδραν τῆς εἰς τὴν Βίλναν.
Ἀπὸ τὰς ἐκ τῶν συνόρων εἰδήσεις μαρτυροῦν ὅτι 3000
τῶν ἐπαναστατῶν εὐρίσκονται εἰς τὴν Πολάγγην, καὶ ὅτι
ἐκυρίευσαν εἰς τὸ Κόδνον ἐν σύστημα ἐλαφροῦ πυροβολικοῦ
τῶν Ῥώσων. Καθ' ὅλα δὲ τὰ φαινόμενα ἡ ἀναρχία καὶ
ἡ σύγχυσις ἔκαμον μεγάλας προόδους, καὶ οἱ ἀποστατῶν
φέρονται ἀσπλάγχτως ἐναντίον οὕτως θαλάσῃ καὶ τοῖς ἐ-
ναντιωθῇ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 36 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 16 ΜΑΪΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 2201. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Εγκάλεσμένων ενώπιον τῆς βήματος τέτε τῶ 'Αθανασίῳ Πλατὶ ἀπὸ Μαυρολιθάρι Σαλώνων, Λεκά Δρίβα ἀπὸ Σαβάλλαν Μενδενίτζης, καὶ Ἀργύρη 'Απλωτου, Σταθῆ Πρατήναρας, Ἰωάννη Κωπανόπελε καὶ Ἡλία Παναγάκας ἀπὸ Ἀγοριάνην τῆς ἐπαρχίης Σαλώνων, ἀπὸ τὸν Γεώργιον Ἰωάννη ἐκ Ράχοβας τῆς Λεσβιάς, ὅτι τὸν Αὐγύστην τῆ 1828 εἰς τὴν Νεβρόπολιν ἐλήψουσιν αὐτὸν, διαβαίνοντα μετέτερος συνοδοιπόρος μετὰ πραγματείας ἐκ Φερσάλων διὰ Ράχοβαν, καὶ ἐφόνευσαν ἐκ τῶν συνοδοιπόρων τε δύο, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων Ἀθανασίῳ Πλατὶ καὶ Λεκά Δρίβα, οἱ ἕτεροι ἐσυλλήφθησαν καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ δίκην.

Ἐπειδὴ δὲ ἐξεδόθησαν τὰ πρὸς αὐτοὺς ἀνήκοντα κατὰ τὰς τύπας Ἐντάλματα ὑπ' Ἀρ. 1679 τῆς 5 Δεκεμβρίου 1830 καὶ 1903 τῆς 12 Ἰανουαρίου 1831 πρὸς τὸν Ἀθανάσιον Πλατὶ, καὶ 1641 τῆς 28 Νοεμβρίου 1830 καὶ 1901 τῆς 12 Ἰανουαρίου 1831 πρὸς τὸν Λεκά Δρίβα, καὶ μέχρι ὥρας δὲν ἐνεφανίσθησαν, μήδὲ κατεχέθησαν τὸ Δικαστήριον, κατ' ἀναφορὰν τῆ ἐξετάσεως, ἐντέλλεται καὶ αὐτοῖς πρὸς τὰς μνησθέντας Ἀθανάσιον Πλατὶ ἀπὸ Μαυρολιθάρι Σαλώνων καὶ Λεκά Δρίβαν ἀπὸ Σαβάλλαν Μενδενίτζης, ἵνα ἐμφανισθῶσι εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Εφημερίδος δημοσίευσιν τῆ τελευταίου τέτε Ἐντάλματος.

Μὴν ἐμφανιζομένων δὲ τέτων εἰς τὴν περιγραφῆσαν προθεσμίαν, ὅλη των ἡ περιεστία, κατὰ τὸ 309 ἄρθρον τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, θέλει μετεγγυηθῇ.

Ὅλαί αἱ ἀρχαὶ τῆς Κράτης προσκαλῶνται νὰ συλλάβωσι τὰς Φυγόντας τέτες, εἰάν κατὰ περίστασιν εὐρεθῶσιν εἰς τὰ Τμήματά των.

Καθεὶς δὲ ἰδιαιτέρως γινώσκων πῶς εὐρίσκονται οἱ Φυγόντες, ὀφείλει νὰ τὰς γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν ἐπιτίμιον Ἀρχήν.

Ἀντίγραφον τῆ παρόντος νὰ κολληθῶσιν εἰς

τὴν κατωκίαν τῶν ἐγκαλεσμένων, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας των, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἕτερον νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Ἐν Σαλώνοις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος

Χ. Λ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Βασιλειάδης.

Αρ. 2203. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Ἡ Ἀσυνομία Ζητανίς, δι' ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ. 126 τῆ 14 Νοεμβρίου 1830, ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ ὅτι, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1830, διαβαίνοντων ποιμένων τινῶν Ἡπειροτοβλάχων μετὰ ποιμνιάτων, διὰ τῆς Σαλακίης χωρίου τῆς ἐπαρχίας Ζητανίς, εἰς τὰ Χειμάδια τῆς Ταλαντίας, ἐπῆγαν τινὲς ἵνα κλέψωσι μερικάς αἴγας, καὶ ὅτι κατανοήσαντες αὐτοὺς οἱ ποιμένες, τὰς κατεδίωξαν, τὰς ἐπυροβόλησαν, καὶ ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν τὸν Γεώργιον Λαζόπελον, ἀπὸ Σαλάκι τῆς Ἐπαρχίας Ζητανίς.

Τὸ Δικαστήριον ἐξάξεν ἐκ τῶν ἐξομολογήσεων καὶ διαφορῶν πληροφοριῶν τῶν εἰς τὴν κλοπὴν μετὰ τῆς διαληφθέντος Γεωργίου Λαζόπελε συναπελθόντων ὅτι ὁ Φοιτὺς ἦτον ὁ Ἀθανάσιος Τζαμπάκης ποιμὴν, ἐξέδωκεν Ἐντάλμα ἐμφανίσεως ὑπ' Ἀρ. 1582 τῆς 15 Νοεμβρίου 1830 καὶ ἀναφορᾶς πρὸς διαφόρους ἀρχαίς διὰ νὰ τὸν συλλάβωσι. Κομισθεὶς δ' ὅτος εἰς τὴν Ἀσυνομίαν Ταλαντίας, ἐξέφυγε δι' ἀπάτης, διὸ ἐγένετο πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν καὶ δεύτερον Ἐντάλμα ὑπ' Ἀρ. 1898 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1831.

Μὴ ἐμφανισθέντος αὐτοῦ κατὰ τὴν διωρισμένην προθεσμίαν, τὸ Δικαστήριον, κατ' ἀναφορὰν τῆς ἐξετάσεως, ἐντέλλεται καὶ αὐτοῖς πρὸς τὸν μνησθέντα Ἀθανάσιον Τζαμπάκην Καρραγκένην (ἄπατριν) ποιμένα, ἵνα παρυσιαθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ ἔντος δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Γεν. Εφημερίδος δημοσίευσιν τῆς τελευταίου τούτου Ἐντάλματος.

Μὴν ἐμφανιζομένων δὲ τέτων εἰς τὴν περιγραφῆσαν προθεσμίαν, ὅλη των ἡ περιεστία, κατὰ τὸ 309 ἄρθρον τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, θέλει μετεγγυηθῇ.

Ὅλαί αἱ ἀρχαὶ τῆς Κράτης προσκαλῶνται ἵνα συλλάβωσι τὸν Φυγόντα τέτον, εἰάν κατὰ περίστασιν εὐρεθῇ εἰς τὰ τμήματά των.

Ναυπλίας δραπετευσάντων δια τῆς βίας τὴν 30 τῆς
παραλθόντος Σεπτεμβρίου ὑπῆρχε καὶ ὁ ἐπὶ ληψείας
καλούμενος Νικήτας Τσίτρεας, τὸ Δικαστήριον καὶ
τῆσιν τῶν Δημόσις Συνηγόροις ὑπ' Αριθ. 379 καὶ ἡ-
έραν 6 ἴα παύσαντος Ἀπριλίου, ἐξέδωκε τὴν 7 ἴα αὐτῶ
ὑπ' Αριθ. 638 Β'. Ἐνταλμα ἐμφανίσεως τῆς διαληφ-
ντος Νικήτα Τσίτρεα, ἐνεργηθὲν τὴν 14 ἴα αὐτῶ.

Ἐπειδὴ δὲ καί τοι παραλθόντος τῆς νομίμης προθεσμίας
ἐνεφανίσθη, εἰς κατεχέθη, τὸ Δικαστήριον, κατὰ συ-
μπεριεπείαν τῆς ὑπ' Αριθ. 120, τὴν 7 τοῦ τρέχοντος Μαΐου,
ἐντέλλεται καὶ τρίτον τῶν διαληφθέντων Νι-
κήτα Τσίτρεα νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο
ἐντός δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν Γ' Ἐνταλμα
καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, διὰ νὰ
ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν.

Ἄλλως, τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὸ ἀρθρον 309 τῆς
Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας, θέλει μεσεγγυᾶσαι ὅλην
τὴν περιβίαν αὐτῶ.

Ἐκαστος, γινώσκων πᾶς εὐρίσκεται ὁ Φυγόδικος ἔλος,
ὁφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀνήκεσαν Ἀρχήν.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτους ὁφείλουν νὰ προσέχουν
ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν, εἰάν κατὰ περίστασιν εὐρεθῇ
εἰς τὰ τμήματά των.

Τὸ παρὸν Ἐνταλμα θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὴν Δύ-
ραν τῆς κατοικίας τῆς Φυγόδικης Νικήτα Τσίτρεα,
εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τῆς, εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς
διαμονῆς αὐτῶ, καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ αὐτῶ: Πατεῖς Ἀσλάναγα τῆς
Καλαμάτας, ἔτη 35, ἀνάστημα μικρὸν καὶ γεμάτον,
πρόσωπον λευκόν, τρίχες ξανθαί, ὀφθαλμοὶ κατκοί,
μύτη ὀλίγον κυρτὴ καὶ στόμα μέτριον.

Ἐν Ναυπλίᾳ τὴν 7 Μαΐου 1831.

Οἱ Δικασταὶ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΩ-
ΡΑΙ ΓΙΝΗΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κωνσταντόπουλος.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Περὶ συστάσεως ἐνὸς Φιλολογικῆς Σπεδαση-
ρίως εἰς Ναύπλιον

Ποῖος πεπαυμένους δὲν γνωρίζει πόσῃν ὠφελείαν
ἀπολαμβάνουσιν οἱ λόγοι ἐγκατοικισμῶς πόλεως ἀπὸ
ἐνὸς Φιλολογικῆς Σπεδασηρίου; Τοιούτῃ
εἶδος καταστήματα ὑπάρχουν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς
πρωτεύουσας πόλεις τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, καὶ εἰς
αὐτὰς τὰς λαμπρὰς μητροπόλεις τῆς Γαλλίας
Ἀγγλίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας, μ' ὅλον ὅτι εἰς αὐ-
τὰς εὐρίσκονται τόσαι δημόσιαι καὶ μερικαὶ Βιβλιο-
θήκαι ἐν ἐπὶ λόγῳ ἡ σύστασις ἐνὸς Φιλολογικῆς Σπεδα-

σηρίως εἰς μίαν πόλιν, ἐκτὸς ὅπου γίνεται μέσον ταχέως
διαδόσεως τῶν φώτων εἰς τὰς πόλεις, εἶναι καὶ
σολισμὸς αὐτῆς, καὶ ἐλκύει τὰς περιηγητὰς νὰ μείνωσι
μ' εὐχαρίστησιν περισσότερον καιρὸν εἰς αὐτήν.

Διὰ τῆτο ὁ ἱατροδιδάσκαλος Α. Παπαδόπουλος
Βρετὸς Λευκάδιος, ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς, ὅσον
ἢ πορὶ, ὠφέλιμος εἰς τὰς ἐμογενεῖς τῆς, προβάλλει
εἰς ὅλας τὰς φιλομέσους, τὰς κατοικούντας ταύτην
τὴν πόλιν, τὴν σύστασιν διὰ συνδρομῆς ἐνὸς Φιλολο-
γικῆς Σπεδασηρίου ὑπὸ τὰς ἐφεξῆς συμφωνίας.

Α'. Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι τεσσάρων Φονίκων
τὸν κάθε μῆνα, προπληρωτέων.

Β'. Τὸ Σπεδασηρίον θέλει εἶναι ἀνδρικόν, καθ' ὅλην
τὴν ἐβδομάδα, τὸ πρῶτον ἐξ ὥρας, καὶ τὸ ἑσπέραν δύο, ἢ ἐν
ἀπὸ τῆς 8 π. μ. ἕως τῆς 2 μ. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 8 μ. μ. ἕως
τῆς 10. εἰς δὲ τὰς Κυριακὰς μόνον τὸ πρῶτον, καὶ εἰς τὰς
ἄλλας ἐπισήμως ἑορταῖς. θέλει εἶναι σφαιλισμένον.

Γ'. Διὰ τὰς συνδρομητὰς μόνον, ἡ εἴσοδος εἰς τὸ
Σπεδασηρίον εἶναι ἐλευθέρη.

Δ'. Τὸ Σπεδασηρίον θέλει ἔχει μίαν ἀρκετὴν
ποσότητα Ἑλληνικῶν ἀπλοῦ Ἑλληνικῶν, Γαλλικῶν,
Ἀγγλικῶν καὶ Ἰταλικῶν βιβλίων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς
θέλει αὐξηθῇ ἡμέραν παρ' ἡμέραν διὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν
κατὰ καιρὸν νεοφανησομένων ἐν τῇ φωτισμένῃ Εὐρώπῃ
συγγραμμάτων.

Προσέτι τὸ Σπεδασηρίον θέλει ἔχει φιλολογικὰς
καὶ πολιτικὰς Ἐφημερίδας, Γαλλικὰς, Ἀγγλικὰς καὶ
Ἑθνικὰς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς θέλει εἶναι ἀνάλο-
γος τῇ ἀριθμῷ τῶν συνδρομητῶν.

Ε'. Οἱ συνδρομηταὶ θέλει χάρισι τὸ πρεσβύτιον
νὰ φέρωσιν εἰς τὰς οἰκίας των βιβλία τῆς Σπεδασηρίως,
ἐξαχρημένων τῶν φιλολογικῶν καὶ πολιτικῶν Ἐφημε-
ρίδων. Ἐκαστος συνδρομητὴς ὅμως χρεωστῇ ν' ἀφήσῃ
εἰς τὸν φύλακα τῆς Σπεδασηρίως τὴν ἀξίαν τῆς ζητημένης
βιβλίας, ὡς ἐνέχειρον τῆς ὀφειλομένης ἐπιστροφῆς,
ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ ὠφεληθῇ ὁ καθείς τῶν
συνδρομητῶν.

ΣΤ'. Ὁποῖος τῶν συνδρομητῶν χάσῃ, ἢ ἀφώσῃ, ἢ
ξεχίσῃ ἓνα τόμον, χρεωστῇ νὰ πληρώσῃ ὅλον τὸ
σύγγραμμα κατὰ τὴν σημειωμένην εἰς τὸν κατάλογον
τιμῆν του.

Ζ'. Οἱ συνδρομηταὶ θέλει εὖρον πάντοτε εἰς τὰς
τραπέζας τῆς Σπεδασηρίως μελάνην καὶ κονδύλια μόνον.

Αἱ συνδρομαὶ, ἕως νὰ συστηθῇ τὸ Σπεδασηρίον, γίνου-
νται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος
λαμβάνων ὁ συνδρομητὴς τὴν ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς
διὰ τὴν ἐλευθέραν εἴσοδόν τῆς.

Ἐν Ναυπλίᾳ τῇ 7 Μαΐου 1831.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦίᾳ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετήσια Θέματα 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς ἑπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

16 ΜΑΪΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ εἰς τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 2176. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΦΟΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ.

Τὴν πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως ἀνα-
φράν σου, περὶ τῶν γενομένων ἐξετάσεων περὶ τὰς ἀρχὰς
τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου εἰς τὰ διδακτικὰ καταστήματα
τῆς Αἰγίνης, διήλθομεν μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν.

Αἱ πρόδοι τῶν μαθητῶν τοῦ Προκαταρκτικοῦ καὶ Κεντρικοῦ
Σχολείου, καὶ ἡ τῶν ἀλληλοδιδασκόμενων ὁρφανῶν εἰς τὸ
κατάστημα τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀποδεί-
ξει, τὰ ἐπισυναφθέντα δείγματα τῆς γραφῆς, καὶ τὰ τῆς
εἰκονογραφίας δεκίμια, μᾶς β.βαιῶσι τὴν σύστονον ἐπι-
μέλειαν τοῦ διευθυντοῦ τῶν καταστημάτων τούτων, τὸν ζέ-
λον τῶν διδασκάλων, καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν μαθητῶν, τὰ
ὅποια μᾶς ὑπόσχονται καρπὸν ἀξίον τῶν εὐχῶν τῆς Κυ-
βερνήσεως, καὶ τῆς προσδοκίας τοῦ ἔθνους.

Τὰ αἰτήματα ταῦτα τῆς Κυβερνήσεως ἐπιθυμοῦμεν νὰ
διερμηνεύσῃς πρὸς τοὺς ἀξιολίμους διδασκάλους, καὶ τοὺς
ἀξιοπαύοντες μαθητάς, πληροφορῶν αὐτοὺς, ὅτι δὲν θέλομεν
παραβλέπει κανὲν ἀφ' ὅσα ἐξήρτηται ἀπὸ ἡμᾶς, διὰ νὰ
τοὺς προμηθεύσωμεν ὅλα τὰ συντελεστικά μέσα.

Ἐμάθομεν εὐχαρίστως καὶ τὸ φθάσιμον τοῦ διδασκά-
λου τῆς Μαθηματικῆς Κυρίου Ἰ. Χρηστάκη, καὶ σὲ προ-
τρέπομεν νὰ προπαρασκευάσῃς ὅσα ἀπαιτοῦνται ἐκ μέρους
σου, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ παραδότης τῆς Μαθηματι-
κῆς, προμηθεύοντες καὶ εἰς τὸν διδάσκαλον τὰ χρεώδη.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημ. Ἐκπιδ. Γραμματεὺς Ν. ΧΡΙΣΟΓΕΛΟΣ.

Τὸ στασιαστικὸν κίνημα τοῦ Ἰζάμη ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ
τὴν δικαίαν τῶν στρατιωτικῶν μα. ἀγανάκτησιν. Οἱ Ταγ-
ματάρχαι κατ' ἐπαναλήψιν ἀνοφείρονται πρὸς τὴν Κυβερ-
νήσιν παρουσιάζοντες ἐκ μέρους τῶν ταγμάτων τὴν πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν ἀφοσίωσίν των, ὅτινες ἐκφράζονται οὕτως.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἀγανάκτησις, τὴν ὁποίαν ἕκαστος Ἕλλην πρέσβει

δικαίως νὰ αἰσθάνεται, καθ' ὅσον δι' ἀτιμικὴν ἰδιοτέλειαν
ζητοῦν μὲ βλάβην τῶν ἐθνικῶν δικαιώματα, τὴν βασιλεύσαντων εὐτα-
ξίαν συγχίζοντες, αὕτη ἐκνεύσει καὶ ὅλους ἐν γένει τοὺς
στρατιωτικοὺς, τοὺς συνιστῶντας τὰ ὅποια ἔχομεν τὴν τι-
μὴν νὰ διοικῶμεν τάγματα, ἐν ὁματί τῶν ὁποίων σπεύδο-
μεν ν' ἀναφέρωμεν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅτι τοιαῦτα ὁ-
λεθρία κινήματα δὲν θέλουν ποτὲ διασειῆσαι τὴν πρὸς τοὺς
νόμους εὐπεΐθειάν μας, καὶ τὴν ὁποίαν ἀμεταβλήτως
χρεωστῶμεν ὑπέκλινιν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν.

Μένουμεν δὲ μὲ ὅλον τὸ σέβας

Ἐν Βουίτῃ, 30 Ἀπριλίου 1831.

Οἱ Ταγματάρχαι, Ἀθανάσιος Κουτζινίκας, Τ. Κ. Βιλῆ,
Ν. Ζ. ρεα., καὶ οἱ λοιποί.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΟΜΗΤΑ Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἐξοχώτατε!

Ἀπὸ τὴν ἀνέγνωσιν τοῦ περικλεισμένου προγράμματος
περὶ συστάσεως ἐνὸς Φιλολογικοῦ Σπουδαστηρίου, καὶ τ' ὁ-
ποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὰς σοφὰς παρα-
τηρήσεις τῆς Υ. Ε., γίνονται φανεροὶ οἱ σκοποὶ μου, καὶ
δὲν ἀμφισβάλω ὅτι πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν μου προθύμως θέλει
γένουν συνδρομηταὶ τοῦ παρ' ἐμοῦ προβαλλομένου κατὰ στή-
ματος. Αὐτὸ ὅμως, ἐπεὶ εἶναι πρᾶγμα νέον διὰ τὴν σημερινὴν
Ἑλλάδα, ἔχει μεγίστην χρεῖαν τῆς ἐμφυγώσεως καὶ τῆς
προστασίας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, εἰμαι βέβαιος, ὅτι
πάντοτε δέχεται μὲ εὐχαρίστησιν κάθε πρόβλημα ὅπου συν-
τρέχει εἰς τὸν ἐξευγενισμόν καὶ εἰς τὸ συμφέρον τῆς ἀναγεν-
νημένης Ἑλλάδος.

Ὡρελοῦμαι δὲ τοιαύτης ἀγαθῆς περιστάσεως νὰ διχημαρτυ-
ρήσω δημοσίως πρὸς τὴν Υ. Ε. τὸ ἰδιώτερον καὶ θαυτα-
τόν μου σέβας, μὲ τ' ὅποιον εἰμαι,

Τῆς ἡμετέρας Ἐξοχότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος
Ἐν Νχυπλίῳ, τῇ 26 Ἀπριλίου 1831.

Α. Παπαδόπουλος Βρετός.

[Τὸ περὶ συστάσεως τοῦ Φιλολογικοῦ Σπουδαστηρίου πρὸς
γράμμα βλέπε εἰς τὸ παράρτημα.]

Ἀντίγραφα τῶ παρόντος νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν κατοικίαν τῶ ἐγκαλεσμένου, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τῆς, εἰς τὴν ἀγορὰν, εἰς τὴν θύραν τῶ Δικαστηρίου, καὶ τελευτᾶν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Σαλῶναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Βασιλειάδης.

Ἀρ. 1056. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ὁ Κύριος Μπενιζέλος Δόξας, υἱὸς τοῦ Πολυχρόνη Δόξα, ἐπαρουσίασεν ἀναφορὰν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ν' ἀναγνωρισθῇ συγκληρονόμος εἰς τὰ πατρικὰ αὐτοῦ κτήματα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, καὶ κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ Κ. Ν. Μανδσάκη. Προτείνει δὲ μάρτυρας τῆς Κ. Κ. Σ. Καφεντζόπουλον, Π. Ἀλεξανδράκη, καὶ Α. Κόκκορη, διὰ ν' ἀποδείξῃ, α'. ὅτι αὐτὸς εἶναι γνήσιος υἱὸς τοῦ ποτὲ Πολυχρόνη Δόξα. β'. ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συγκληρονόμοι, ὁ αὐτάδελφος τῆς Δημήτριος καὶ ἡ αὐτάδελφη τοῦ Δεσποίνης, ἐκδημοῦντες εἰς Τριγέσην τῆς Αὐστρίας καὶ γ'. ὅτι ἐκτὸς αὐτῶν δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι συγκληρονόμοι.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τῶ ὑπ' Ἀρ. 493 προγράμματος τοῦ τῶν 6 Φεβρουαρίου 1831, καταχωρηθέντος εἰς τὸ 18 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, δημοσιεύσαν τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Κ. Μπενιζέλου Δόξα, ἐπροσκάλει ὅλους τοὺς συγγενεῖς (ἂν ὑπάρχουν) καὶ ὅσους ἄλλους ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν περιουσίαν τῶ ποτὲ Πολυχρόνη Δόξα, νὰ ἐμφανισθῶν ἐνώπιόν τῆς ἐντὸς ἐικοσιτεσσάρων ἡμερῶν εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπου.

Ἐπειδὴ δὲ παρήλθεν ἡ προθεσμία αὕτη χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ εἰσέτι τις, προσκαλῶνται καὶ αὐτοὶ νὰ ἐμφανισθῶν ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀπὸ τὴν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος δημοσιεύσιν τῶ παρόντος προγράμματος εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπου.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ τις, τὸ Δικαστήριον προχωρεῖν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς θέλει πράττειν τὰ νενομισμένα.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίτυπα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶν εἰς τὴν θύραν

τῶ Δικαστηρίου, εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν αἴθραν.

Ἐν Μισθρᾷ τῇ 10 Ἀπριλίῳ 1831.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεάγγελος.

Ἀρ. 455. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΚΟΠΕΛΟΥ Κ. Τ. Α.

„ Κατὰ τὴν 3 τοῦ Φεβρουαρίου 1831 ἐναυαγίσεν εἰς τὴν νῆσον Ἡλιοδρόμια ἐν Ἑλληνικὸν Ἰσραήλ τριον, ὀνομαζόμενον Καλλιόπη, κυβερνώμενον παρὰ τοῦ Σπύρου Καλαμπόκη Αἰγινίτη, καὶ διευθυνόμενον με Φορτίον διαφόρων εἰδῶν ἀπὸ Καρναγάτσι εἰς Αἴγιναν.

Ὁ Σπύρος Καλαμπόκης τὴν ἐπαύριον τῶ ναυαγίᾳ ἀπεβίωσεν, εἰς τῶν ναυτῶν Ἀντώνιος Καμπανᾶς ἐπνίγη, καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς σύντροφοι αὐτοῦ Παναγιώτης Πέππας, Ἀντώνιος Καραδῆς καὶ Μήτρος Καρακάς διασωθέντες ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκ τῶν διασωθέντων τῶ ναυαγίᾳ εἰδῶν, συνισμένων εἰς δέρματα, αἵματα, μαχαίρια κ. τ. λ. τὰ μὲν εἰς φθορὰν ὑποκείμενα ἐπωλήθησαν εἰς δημοπρασίαν, τὸ δὲ περισσὸν αὐτῶν μένει παρὰ τῶ Δικαστηρίου τῆς, τὰ δὲ μὴ, παρεδόθησαν εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Γεωργίου Κεμιότου, διορισθέντος κηδεμόνος αὐτῶν, παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ὅθεν προσκαλῶνται ὅτε κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος Σπύρου Καλαμπόκη, καὶ οἱ μετέχοντες εἰς τὸ ναυαγηθὲν πλοιάριον καὶ εἰς τὰ ἐν αὐτῷ εἶδη (ἂν ὑπάρχουν), νὰ ἐμφανισθῶν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου προσωπικῶς, ἢ δι' ἐπιτρόπου, ν' ἀποδείξωσι τὸν τίτλον ἢ τὴν μετοχὴν τῶν εἰς τὸ ναυαγισθὲν πλοῖον, καὶ παραλάβωσι τὰ λείψανα κτλ.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δ' αὐτῆς θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερον θέλει διευθυνθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Αἰγίνης, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ καθ' ὅλην τὴν νῆσον ἐκείνην.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 11 Ἀπριλίῳ 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΓΓΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κωνσ. Ἰχόμαχος.

Ἀρ. 413. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓ'Ε ΠΡΩ-

ΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπειδὴ καὶ παρήλθεν ἡ πρὸς τὸν ἀπόντα Κύριον Ἰωάννην Κόλια Μαστρομανώλη προχωρηθεῖσα πρὸς

σμία διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 306 γνωστοποιήσεως δημοσιεύσεως εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 27 Φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ δὲν ἐνεφανίσθη μέχρι τοῦδε, τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ αὐθις ἵνα, ἐντὸς δύο μηνῶν προθεσμίας μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς παρύσης δευτέρας γνωστοποιήσεως δημοσιεύσιν, ἐμφανισθῇ ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν, εἰ δὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον θέλει προοδεύσει ἕως πρὶν ἀπόφασιν καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης ὑπ' Ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ ἀντίγραφον δ' αὐτῆς ν' ἀφεθῇ πρὸς τοὺς πλησιέστερους συγγενεῖς τοῦ ἀπόντος ἕτεροι θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας του καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐ Κρανιδίῳ, τὴν 1 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς
Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Ἀμοιρῶς.

Ἀρ. 695 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΩΝ
Ὡς Πολιτικόν.

Ὁ Κ. Μιχαὴλ Τζόρας Τήνιος ἐνεργῶν διὰ τὸν ἑαυτὸν τε καὶ ὡς ἐπίτροπος τῶν Γεωργίου Κοντονικολάου, Μάρκου Κεκέλη, Γιακωβῆ Παρσανικολάου καὶ τῶν κληρονόμων τῶ Χ. Ἰωάννου Ἀπέργη, ἤναξε διὰ τῆς ἀπὸ 5 ἐνεστῶτος πρὸς τὸ Δικαστήριον πρὸς ἀγωγῆς τε τῆς κληρονόμου τοῦ ποτὲ Δημητρίου Φιλίππετςου ἐκ τῆς κωμοπόλεως Πύργου, αἰτῶν παρ' αὐτῶν τὴν ἐξαργύρωσιν ἐξ ὁμολογιῶν συμποσυνμένων εἰς γρόσια 1177 μετὰ καὶ τῶ νομίμου τόκου αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ διαληφθέντες ἔτοι ἐναγόμενοι, καθ' ὅς ἔχει τὸ Δικαστήριον πληροφορίας ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τῆς Κράτης, δυνάμει τῶν § 216 καὶ 217 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, προσκαλεῖ αὐτοὺς, ἵνα ἐντὸς 24 ἡμερῶν ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν τε αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου των πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων των. Παρελθούσης δὲ τῆς ἐρηθείσης προθεσμίας, ἂν δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ Δικαστήριον προχωρεῖν εἰς τὰς ἐργα-

σίας τε, θέλει πράξει ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων τε.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ μεγάλη τῇ Φωνῇ εἰς τὴν κωμόπολιν Πύργου δι' Ἀστυνομικῆς ὑπηρετῆς ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει ἐγχειρισθῇ εἰς τὰς πλησιέστερας συγγενεῖς τῶν ἀπόντων κληρονόμων, ἕτερον θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου, ἄλλο ἐπὶ τῆς τελευταίας οἰκίας των, καὶ ἕτερον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 6 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμ. Γ. ΣΤ. Πρωτοψάλτης.

Ἀρ. 432. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΕ ΠΡΩΤ. ΔΙΚΑΣΤ.

Διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 262 γνωστοποιήσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου καταχωρηθείσης εἰς τὸ Παράρτημα τοῦ ὑπ' Ἀρ. 24 Φύλλου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, προσεκλήθη ὁ παρὰ τοῦ Νικολάου Μούμου Ἰδραίου ἀπὸν ἐναγόμενος Ἰωάννης Α. Μ. Στρίγκου ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ παραχωρηθεῖσα πρὸς αὐτὸν προθεσμία παρήλθε καὶ δὲν ἐνεφανίσθη μέχρι τοῦδε, προσκαλεῖται καὶ αὐθις διὰ τῆς δευτέρας ταύτης γνωστοποιήσεως, ἵνα, ἐντὸς δύο μηνῶν προθεσμίας μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος αὐτῆς δημοσιεύσιν, ἐμφανισθῇ ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κινηθεῖσαν ἀγωγὴν ἂν δὲ ἐντὸς τῆς δευτέρας ταύτης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, τὸ Δικαστήριον θέλει προοδεύσει εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ μεγαλοφώνως ὑπ' Ἀστυνομικῆς ὑπηρετοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας Κρανιδίου, καὶ κοινοποιηθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀπόντος. Ἀντίγραφα δ' αὐτῆς θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τε, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου καὶ ἕτερον νὰ πεμφθῇ πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διὰ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ προσεχὲς Φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 6 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Ἀμοιρῶς.

Ἀρ. 687. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Γ'. Ἐνταλ. ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΟΔΟΥΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ.

Ἐπειδὴ μεταξύ τῶν ἐκ τῆς ἐπιθαλασσίας Φρενί-

